

NADAŻYĆ (6) pf

a jasne.

inf nadażyć (3). ◇ *fut* 3 sg nadaży (3).

Sł stp notuje, Cn s.v. nadażam komu, Linde XVI i XVIII w.

1. *Idąc z kim nie zostać w tyle za nim; dotrzymać kroku* (3) :

Zwrot: »nadażyć [(za kim)] nie moc« (2): ktorzy [*staruszkowie*]/ gdy łnimi ci co ie wiedli thym prędcy biegli/ nádażyć prze zefzłość nog niemogli *Leop* 3.*Mach* 4/5; Pawy lepiej y rychley wylęze kokofz/ [...] niż przy pawicy: bo álbo zdżiczeią/ álbo w krzewiu/ nádażyć zá nią nie mogąc/ pogina. *GostGosp* 122.

W przen [komu] (1) : taką zazdrością niezgrzeżyłz/ síląc fie nádażyć pilnemu. *GostGosp* 102.

2. *Wykonać jakąś czynność na czas; podolać czemu* (2) :

nadażyć czego (po przeczeniu) (1): W Dworzeczech wielkich/ w Zamku/ łuche łuczywo y drwá rąbione máią bydź: bo tego nie nádaży. *GostGosp* 70.

cum inf (1): Y ták wiele pieniędzy bierze on chorąży/ Ze káždemu/ BOG ZAPŁAC mowić nie nádaży. *KlonWor* 49.

3. *Przybliżyć się; tu w przen [k komu]* (1) : Ośm ci oftrowow ná drodze zásiędzie/ Niż łzkutá do wrot piekielnych przebędzie [!]. [...] Siodmy Fordáńki/ támże też y Fordan Miáftecżko/ ofmy Lęfki nádaży k nam. *KlonFlis* G2v.

Formacje współrzędne cf DODEŻAĆ.

KCh